

DŰSEVNI LISZT

Mejszeesne verszke novine.

Podgovorni reditel: LUTHÁR ÁDÁM v Püconci.

Pom. reditela: Fliszár János i Kováts Stevan
v M. Soboti.

Lasztnik i vödávnik: Prejkmurszka evang. síniorija.

Cejna na leto 20 din., edna numera 2 din.

Rokopíszi sze v Püconce májo posilati.

Naprejplacilo gorivzeme vszáki ev. dühovnik i
vucsitel.

Vu vszem sze sztiszká- vamo!

„Vu vszem sze sztiszkávamo; ali ne sztiszne
mo sze; dvojímó, ali ne zdvojímó.“ 2. kor. 4, 8.

Ka právi Pavel apostol eti od szébe, od szvoji delapomocsníkov i od prvi krsztseníkov, tiszto prav karakterizera Krisztusove szv. m. cérkvi sors i bívoszt vu vszákom cajti. Csi mí nase evg. cérkvi sors tak vu preminoucsem, kak vu vezdásnyem, — nakrátcí karakterizerati scsémó, nemoremo nájditi govorejnye, stero bi primernejse bílou, kak eta apostolszka rejcs: „Vu vszem sze sztiszkávamo!“

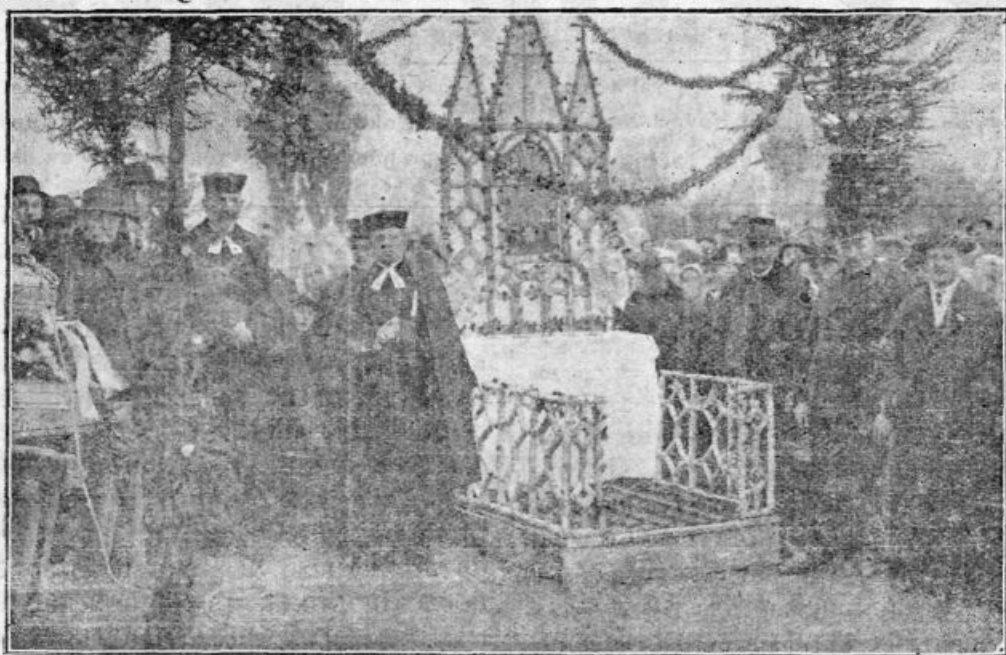
Bogme sze sztiszkávamo! Sztiszkáva nasz Ríma protivna náklanoszt, celou vu nasoj nouvoj domovini, gde sze sürko katholicanszko mourje vála okouli nász; sztiszkáva nasz cajta düh, steri je protiven k-vszem cerkvam; sztiszkávajo nasz zsítka vnouge nevoule. Kamakoli sze zglédnemo, priátelszka dejszna sze nindri nevteguje proti nam. Na vsze sztráni z-protivním poglédóm, z-protivním obcsütejnem, z-protivním djányom sze szrécsamo. Nevtajeno velika baja je tou, ár ono znánye, ka nász szamo húda náklonoszt okrouzsi, zasztávlajoucs csiní na nász. Ali doszta véksa báija je tou — i tou je práva baja, — ka mu szamí tüdi sztiszkávamo szebé. Nega v nami potrejbnoaga vküpdzrsánya, potrebnoga prerazmejnya, potrejbne pobožnoszti, vere i lübéznoszti. Tázménkanya zavérajó, zasztávlajo vsza nasa nakanejnya.

Ali je lehko nej tak? Ah csi bi vékso vero meli, csi bi rejszno vu Bougi zsiveli, te bi nam sztiszkávanye nikaj nej moglo skouditi. Te bi nej szamo tou vadlúvali: „Vu vszem sze sztiszkávamo!“ nego batrivno bi glaszíli tou tüdi: ali ne sztisznemo sze! Te bi sze nej szamo touzsíli, sztaráli, nego bi tüdi csiníli! Te bi, szpoznavsi práve razmere nase, tüdi pravli: dvojímó; ali vu moucsi vu Bogá polozsene vüpnoszti bi dönök pozdignóli nasó glavou, i z-blájzsénim prestímányem bi glaszíli: „ali ne zdvojímó.“ „Nej, ne zdvojímó, vejín je nase delo Bozse delo. Mi ne iscsemo szvojo díko, nego vekvecsnoga nebeszkoga krála. Za toga volo nasz On nemre osztaviti, i nász tüdi neosztávi. Nevola, sztiszkávajoucsa pogübelnoszt, protivén szvejt nam nemre skouditi, ár je nas Boug zmozsnější, kak vsze oblászti etoga szvejta.“ Tak je vaditüvao Wittembergszki hérosz vere

I mi? Mi sze szamo touzsíti známo, ár je nasa vera szlaba, nemocsna, zsnyouv sze nemremo pozdignóti k-Bougi pomoucsi, kí bi nam zmenkatí nej dao. Zató tüdi ne szpuni ni eden, ni ov na onom meszti, kama ga je Boug posztavó, szvojo dúžnoszt — Rím sze razpresztéra z-napnyenov szkrbnosztjov i pozdígáva szvojo glavou z-obládanya znanosztjov dnesz bole, kak gda v preminocsem. Rím je pod mobilizáciov vszej nyemí na zrendelüvanye sztojécsi lüdi i skéri vu velíko offensívo odísao prejk, naj z-csaszoma nazájdobi, ka

je reformácija od nyega vzéla. Jeli zado-
bímó zse ednouk mí tūdi szvéto volou na
delo i szvéto moucs na djánye? Nihájmo
tá vsza malenkosztna dugoványa i zdrū-
zsimo sze za velka, za obcsínszka, z-vkü-
nov mocsjouv bojújmo boj vere za krá-
levsztvo Bozse! Vu etom voutlom. pogū-
belnom cajti tou zselej od nász Boug

Niscse sze naj nevlecsé nazáj! Vszáki naj
obsztóji na szvojem meszti i szpunyáva
szvojo dúzsnoszt! Tak apostola vadlúvá-
nye mí tūdi lehko na nasa vūsza vmememo
i z-szvéto vūpaznosztjov glászimo: „Vu
vszem sze sztíszkávamo, ali ne sztísznemo
sze; dvojímó, ali ne zdvojímó!“

Zvoná poszvetsávanye v Puzsavci (vídi D. L. 1. num.)

Podlíztek.

Decé molítev.

(Pripovejszt.)

Píszao Gyurátz Ferenc, poszlovenco i vu versuse nábrao
Fliszár János vp. vucitel.

Dalecs od nász v-Norvégii,
Je drūgi zsitek, kak eti:
Brezsna je országa zemla,
Malo sze tam pouva szilja.

Nyega sztāncsarje Norvégi,
Šzo v-dūsi, v-tejli prav zrejli:
Zsivéjo z-hizsne mestrije,
Pri mourji pa z-ribicslje.

Stere sze vu mourja sztrügaj,
Plodijo v-velki vnozsina; —
Csi je glih bár tou nevarno,
Drzsíjo sze ga gedrno.

Edna pobožsna drzsína,
Rehnskildova famillia,
Stera je z-pét kotrig sztála,
Je ribicsivanye gnála.

Med szebom szo sze razmeli,
Neszebicsno vküp delali,
Miklos je bi' nájsztarejsi,
Peter pa te nájmocsnejši.

Peter ino zsená Marcsa,
Sztá mela dvá otrokica:
Ella, Juszti je bio té pár,
Kaksi sze nenájde vszigidár.

Od Goszpouda prosnya zide,
Da velki gouszt k-nyemi pride.
Záto bi rad doubó ribe,
Csi de mogoucse, písztá'nge.

Nas grebén.*)

„Od koj nezuni zse nouta od hipa onoga, kak jeszte duda i goszlíca?“ Pise v ednom lejpom versusi Petőfi Sándor. Od koj vsze nepísejo novine od onoga hipa, kak sze je nyih racsun nateliko povnouzsao? Pítamo mi cstítelje. Zaisztino doszta norije, lázsi, bojdikaj zobsztanszokoga firkálivanya pride na trplívi papér pod preso, stero cslovek vu dúhi z-burkaním obcsütejnyem, csüdüvajúncsi sze nad tém, ka jesztejo moutne glavé, z-steri etakse noure gobe zhájajo: more csteti.

Od ednoga hipa mao szokolov glávne novine »Jutro« májo segou pizsati vecskrát od nasega grebéna. Tú szí mámo zamerkatí, ka nej od nasi kokoutov grebéna; (na té nase kokoute je tak kúga vdárla, eden za tím drúgim sze odszelijo tá, gde niscse nebantúje nyih gláve kincsnosztí, nyúv précimbni grebén).

Vej Jutro túdi nepíse od nasi kokoutov grebéna, nego od Prejkmurszkoga lúdsztva grebénov!

Tou pise Jutro, ka prej od ednoga hipa mao náglo zácsa rászti prejkurszkoga lúdsztva grebén, nateliko, ka csi oblásztí tou tak dúzse z-vküpdjánni rokámi glédala bode i nezasztávi ga, escse do nébe zná zrászti i teda sze zagvúšno

*) (Té szplsz je zse za prvejso numero bio poszláni, li zamúdjeno szmo ga doubili. Red.)

porúsi Ljublána i poderé Slovenia. I od steroga hipa mao raszté tak náglo grebén nas? Tak pise „Jutro“ ka prej od onoga hipa mao, kak je tú hedo v-Szoboti eden zsiv minister, Dr. Stojadinovic, kí je poszlúhao lúdi prosnye i tozsbe, pred kim szo prejkmurci oudprli szrdcé szvoje i preszvejtíli nakeliko teliko od szlovencov okmicsano prejkmurszko temno sztávo. Od tísztoga hipa mao tak da bi vóodmejníli prejkmurszko krotko lúdsztvo, i kí szo pryke pokorní, vsze trpécsi ágnece bíli, zdaj szo pa na ednouk nevarní kokoutje grátali, z-sterími je nemogoucese ládati i steri grebén do nébe zácsa rászti.

Ka naj „Jutro“ novine níkoga nezbloudijo i ka bi mogoucese nyim stoj vervaó, ka je tou isztina, ka one písejo i za nyihovím tanácsom sou, edno dvej példi pokázsemo notri, z-steri sze vídi, ka one nepísejo pravice i dalecs szo zavdárile od isztine. Kak bi nas grebén rászao, da ga nemamo, csi de ga stoj z-povéksávajúncsim glazsom iszkao, ga nenáide, ár szmo mi nej kokoutje, nego tákse pokorne birke, stere nesztanno zavúha louszkanye, v-hrbet brszanye mirovno trpíno.

Szobotske evangelicsanszke soule vucsítela szta nej doubila od 1922. febr. 1. od drzsáve plácsé. Szobotsko ev. gmajno je jáko optersilo oblászti tou nepravicsno csinejnye, stero je prouti nyej i nyénim vucsítelom doprineseno, ár geto ovi vucsítelje po nász zevszej plácsani dácsni dohodkov vdáblajo plácsó, tecsasz szo nasim tou

Zrák je bár tíhi, vedrni,
Znájo ribicsje gedrni,
Ka je tou vrejmen csalárno,
Gda je ribiti nevarno.

Alí da je Goszpodína
Lúbila cejla drzsína,
Kí je bio, kak právi angel
Vszigdár nyih dober varitel.

Nej ga mogli osztaviti,
Prosnye nyegve osztzaniti:
Vszákomi te trbej zmocsti,
Gda jeszte on v-potrebcsini.

Ribicsje z-szrdcá zvolijo,
Goszpouda prosnyo szpunijo —
I da je Peter bolécsi,
Meszto nyega ide Marcsi.

Zse vecskrát je zsnyimi hodla,
V-tom deli je prav obhodna,
V-ládjo szí ji széde vszej pét,
Na nébo vrzsejo pogléd!

Dvá z-eden — tríje pa z-ovkráj,
Na vodou sze vzemejo zdaj.
Marcsa ravnács v-rouke vzeme,
Miklós potrejbno skér dene.

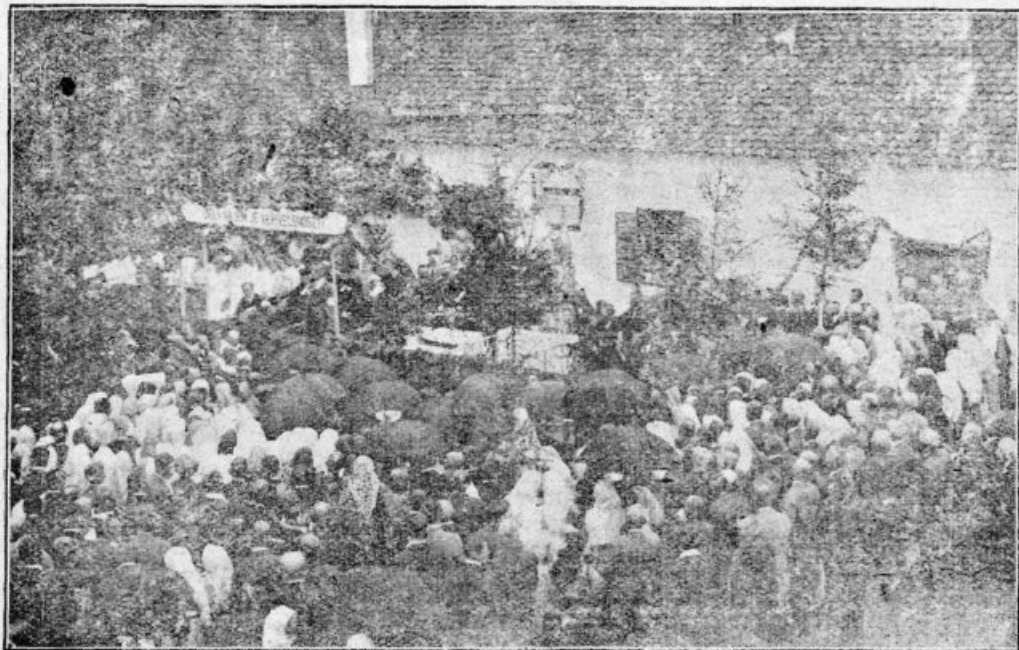
Lopate vrouke vzemejo,
„Boug pomágaj“ sze genejo.
Voda, kak glazs gladka bíla,
Ládja je po nyej plavila.

Kak eszi i tá plavajo,
Ino na ribe gyajajo,
Teliko ji szpolovíjo,
Ládjo zsnyimi obtezsjio.

vtájili. Z nasega szo nyim nej dáli. (Tou je persze „Jutro“ novin písztel nej vido, ár je bilou, ali grebén, steroga nega, vídi. Taksí je nyih gusztus.)

Tou nepravicnoszt je gmajna zvrácsiti sze szkrbejla, ali dugo je zaman trúpala pri oblásztí

dveraj, dokecs na szlejdnye ednouk dönok 1923. májusa 15 toga szmo z-nadzornikom na tákse glihanye sztopili, ka nasi vucsitelje znouva od drzsáve dobíjo plácsó, ali sészt tjédnov vu drzsávnoj souli, morejo vcsiti, da sze bole k-coj

Küzmicsa ouszvetek v Sztrükovci (vídi D. L. 8 num).

navádíjo k-drzsávnomi jeziki, od glfhinge je napísznik (jegyzőkönyv) vzéti gori, ka tecsasz dokecs do nasi vucsitelje v-drzsávnoj souli vcsíli, v-naso

na nyih meszto evangelicsanszkoga morejo posziati, csi bi pa táksaga nej bilou, te tü vcsenyé tecsasz, dokecs nazáj prídejo nasí, — hejnya.

Néba, vrejmen je bilou lejpo,
Tiho, mirno i vedrno;
Dúsa sze je veszelíla,
Ládja navláki zíbala.

Ali kak sze tou zse vecskrát
Prigoudilo zse vnogokrát,
Na ednouk sze vihér z'deré,
Gori zgrouzsza mourja vodé.

Morje sze zácsa valiti,
Ládjo szem i tá goniti,
Néba z-groznosztjov treszkati,
Velka ploha sze lejvati.

Pét ribicsov vrejlo dela,
Da k-brejgi blizse priplava,
Ali vsze je zaman bilou,
Válovje je tou nej dalou.

Nej blizse, — nego vsze dale
Ládja vkraj od brejga ide. —
Jaj csi vu vrtél má príditi,
Nedo mogli zsnýega vuidti!

V-mourje je má pogroziti,
Vu globocsíno vtopiti. —
Vise moucsi vszi delajo,
Vedno bole opesajo.

Roké nyim szploh povisznejo,
Zsile v-tejli poménkajo;
Válovje sze povisáva.
Szmrt sze vedno priblizsáva.

Vídíjo, ka je vsze zaman,
Mourje má bidti nyihov sztan
I da zse vesz moucs zgübjíjo,
Na Bouga sze zanihájo!

Escse sze je ténta niti nej poszühsíla na papéri, zse je solszka oblászt prelomila pogodbo i závezek z-tém. ka je kath. vucsitela priszilila vu naso soulo, potom szi jo je pa szploj oszvojila. Tak sze je zgoudilo, liki z-tov fabulne dobroga szrdcá deklínov, stera je drgetajoucsemi vukej dopüsztila, ka szi prejdnyivi novej v-toplo hizso na dveri notri szegrejavat szlobodno potiszne, ali szledi sze je z cejla notri potégno i potroso nedúzsno deklíno, stera ga je rejsila szmrí mraza.

Na okt. 6.-toga drzsánoj vucsitelszkój konferencii je zse nadzornik veszélo glászo i naznato, ka je v-Prekmurji edna verszka soula minoula, ár je Murszka Sobotska evangelicsanszka gmajna szamovolno prejkdála szvojo církevno soulo drzsávi (?)

Tak tá solszka oblászt, stera je szvoj závezek tak hitro prelomila, pouleg szvojega morála sze neszramoti z-tém vrhsiti szvojega jálnoga csi-nejnya, da tou nepravico glászi, ka szmo soulo szamovolno prejk püsztili. Sto bi sze csüdüvao med tém, csi po telikom nepravicsnom bantüvani razdrasztieni, bi bránili ka odnász po táksoj pouti vzéti namejnijo. On düh vidimo ponávlati, steri je Ausztrie caszare vodo prejk vecs sztotin vu protestánusov pregányanya zsaloszt-nom vrejmeni. Tak da bi vu prelomlenyi pogodbe tiszti návuk escse i zdaj vodo!

Tak szo naznanoli goszp. nadzornik szvoje zafrigano odpovedávanye, ka da evangelicsanszki

vucsitelov nega i tak táksega namesztníka poszlati szo nej mogli; sészt tjédnov vadba je tüdi nej zadostza vu jezika oszvojenyi, k-tomi nájménye edno leto trbej i ka med soulov i soulov nega rázlocska, verénávuk sze lehko vcsíjo nasa deca vu steroj koli souli i vu vcseneyj deca tém vékso popolnoszt doszégne, csi je vecs vucsitelov vcsí, szvojo pravico lehko iscsemo po pravdenoj pouti.

Nadzornika eto razkládanye je zsítek vcsaszi porüso i znícso. Med mertjanszkimi evang. gmajnari szo szi nikáki etak premislávali: Csi je Szobotska evang. soula drzsávna posztánolai vneyj kath. školnik vcsí, kath. sola eti v-Martjanci tüdi jeszte, zakaj bi tak dalecs v-Szoboto posílali szvojo deco i trüdíli jo, naj hodijo bole v Mertjanszko soulo, stera je eti domá. Tak je v-tou soulo 13 evg. decé notri szpízano. Gda szo pa evangelicsanszki dühovnik verénávuk prisli vcsít tou lütaranszko deco i za toga volo szo sze pri Martjanszke soule ravnitelsztvi z-zdosztójnim tálom zglászili, — szo té odgovor doubili: ka oni vu szvojoj souli nedopüsztijó vcsiti evangelicsanszki verénávuk.

Naso laszno soulo je drzsáva vkrajvzela, katholicsanszka pa zapré dveri pred vcsenyom nase vere návuka te, gda katholicsanszke vere návuka vucsitel (pop) nezasztávleno hodi v-naso soulo i vcsí kath. deco na katholicsanszke vere návuk. Tou je násztaj dela nasega.

Pítamo záto zdaj zse goszpon nadzornika, jeli escse itak trdi, ka verénávuk v-steroj koli souli lehko vcsímo? i nej nam trbej evangelicsan-

Naj bode nyegova vola,
Nyegov dár je i nevola:
Nyemi düso poroucijo
I te szvoje odloucijo.

Mari mati, verna zsená,
Deco ino szvojga mouzsa
V-Bozso obrambo porácsa,
Naj je varje nébe ocsa.

Kak sze prouti doumi zglédne,
Klecsécso deco zaglédne,
Stera na koulinaj klecsi
Roké prouti nébi drzsi.

Deca szo sze nej vcsakali,
Kaj ribicsje domou prisli,
Ocsó szo lepou proszili,
Ka bodo oni sli prouti.

Ocsa tou vsze rad privoli,
Da szo oblák' de'zd'z odísli:
Csi je glih bár vihérvdérjao,
Na breig glédat je je poszlao.

Kak decsica k-mourji prído,
Ribicsov mántro vídijo,
Tüdi scséjo pomágati,
Zácsajo Bogá moliti.

Na nebész ocsó glédajo,
Za mater Bogá molíjo:
»Boug nebeszki, ocsa szvétí,
Mater nam preidti nepüszti;

Zgledni sze na nász sziroute,
Pomori jo z-tv'e dobroute,
Da mo te pá vküp molili,
Z-csísztoga szrdcá dícsili!

szke soule! Ali je pa tou tak razmo, ka naj vcsímo vere návuka vcsenyé mí tüdi tam, gde szo ga vcsíli nasi ocsáci vu vrejmeni pregányanya, vu logáj i brlogaj, ali katakombaj?

Pítamo „Jutro“ pizátela, jeli moremo mí grebén meti, geto kinézerszki kuli, indiánuski rob-szluga vcs szlobodcsine má, kak mí gori oszlobodjeni prejkmurszki evangelicsanje?! Z-ednoga sztána nász drzsáva, z-drúgoga pa nasi katholicsanszki bratje za vúha louszkajo. Jeli ka szmo v-lúsnój sztávi?

V-sáloszko kath. soulo je níksi máli cárevics imenüvani za vucsitela, steri je pouleg szvoje zmozsnosztí vu evangelicsanszko soulo notri szpíszano i hodécsó deco, kak zámüdne vküp szpíszao i nyí roditele pokastigati dao. Tak sálovszke katholicsanszke soule skolnik szebé pozaoblasztsenoga drzsi vu evangelicsanszkoj souli zapovedávati, ravnati, v-nyé poszel sze v-tíkati i vsze tou z-oblászti podpéranjem. Evangelicsance i te kastigajo, csi v-soulo hodíjo. Nej je csüdo, csi nas grebén rászté, da nasz tak lúbíjo!?

Sztrúkovszkoga evangelicsanszkoga vucsitela szo pred iszkávo djáli i plácsó doj zasztavili, ár je níkák tou píszao od nyega, ka je madzsaron. Csi je tou zadoszta nakoga molesztejranye, te escse goszp. Klekl poszlanca tüdi lehko vólúcsíjo z-poszlanszta csészti, ár szo na nyih zse tüdi tou píszali, ka szo madzsaron! Persze nyih sze nevúpajo teknoti, ali z-ednim osztávlenim, v-bougim

evangelicsanszki skolnikom szlobodno delajo, ka sze nyim vídi.

Ábraháma szinouvje Káin i Ábel szta pouv aldüvala, naj sze Bougi dopádneta, nasi Bouga

Faludi János (vidi D. L. 2. num.)

tajécsi sokolov vu klerikálszko kmico sze vtönyeni goszpoudje pa ednoga, ednoga evangelicsánszkoga mouzsa, ali evangelicsanszko násztavo aldüjejo vszák dén gori záto, naj sze oblászt vrokaj dr-

Kak mati tou zdaj zaglédne,
Nouva moucs nyej v-rame pride.
Gorszkricsí: „Nepopúsztmo“!
»Vódrzsmo! Li delajmo«!!

„Moja deca tam na brejgi
Sze za nász molíjo Bougi,
Gvüsno ka je on poszlühne
I nász nevoule mentüje“!

Vszi sze znouva okrepíjo,
Nouvo moucs pá zadobíjo;
Csi szo glih drevéne roké,
Bozsa-vüpazen je zsené.

I kak nigda Jezus v-sájki
Na vodáj Tiberiáski,
Sze mourji, vetri poprejtó,
Bozso moucs vszém vó nazvejszto.

Tak je tüdi Boug zdaj zmozsnó,
Decé molbo rad poszlühno.
Poszlao je szvojga angela,
Nyim za oszlobodítela.

Peter kí je bio bolécsi,
V-poszteli domá lezsécsi:
Vrejmen húdo v-pamet vzévsí,
Da szo ríbicsje nej prisli. —

Dobro je znao on zse vsze tou,
Zakaj szo nej prisli domou?
Gor szkocsi, kak — en' oroszlán,
Nede csakao duzse zamán.

Nesztávi ga bolecsína,
Nej vihér, nej oblacsína,
K-mourji hiti, kak náj hitrej,
Vouszko ládjo vlecsé naprej.

zsécsim klerikálcom dopádnejo. I dönok tou firkálivajo, ka nas grebén raszté. Neszrámmo, bojdikaj ogrizávanye!

Ali necsiníjo po cejloj nasoj nouvoj domovíni z-protestánusmi tak odürno, kak eti v-Prejkmurji Slovenci csiníjo.

Nej! V-Horvacskom, v-Banáti zshivoucsi evangelicsanszki nasi bratje od drzsáve z-drúge vere bodoucsimi primejrno drzsávno podpora dobíjo, verszke soule od nyíh niscse vkraj nejemlé, szvoj jezik szlobodno núcajo, dúhovnici od drzsáve dobíjo pénzio i tak túdi dúhovnikov vdovice. Gmajne i sinyoríje drzsávno podpora vszívajo. Zagrebszki evangelicsanszki seniorát je rávno zdaj nej dávno doubó 40.000 dinárov podpore od drzsáve. Li szamo mí szmo oszodjeni na tou, naj nasz nasi drági szlovenszki bratje z-szvojjm klerikálszkim dúhom vu dúhi zatucsíjo.

Vsza eta vidoucsi, szlobodno odgovorímo, ka nas grebén neraszté, ali ocsi nase szo sze oudprle i mí trejzni gratújemo i zrok mámo sze joukati za naso tezseno verszko szlobodscsino.

Kováts.

Drzsáva, cérkev i jezik.

Drzsáva i cérkev szta nevtajeno vu tesznom primejri med szebov zse záto, ár szo nyidvi kotríge edno iszti lúdje, ali z-toga tejsznoga primejra dönok nezhája, naj sze sterakoli vu ovo notriraztopí i na nyidvi meszto ali drzsávna cérkev, ali

cérkevna drzsáva szloupi, ár obedvej drúgo doubó i nálogo máta; drzsáva je politicsno, právdeno tüvárístvo, cérkev pa vadlúványszko jákosztno tüvárístvo. Zhája pa z-toga naturnoga tejsznoga primejra, naj drzsáva i cérkev med szebom vu mirnom vküprazmejnyi zsvéta i mikmá eden ovo vu szkrbnoszti za nájvísise cile pouleg szvoje forme i doubi podpérata.

Nasa evangelicsanszka cérkev, Krisztusov evangéliom nazvesztsávajoucsa na Bogá bojazen, lúdi lübézen, dúzsnoszti szpunyávanye büdí, z-recsjouv i djányem po cejloj szvejtí gáji lüdsztvo i je na vizíko kultúro podígáva. Szvoje kotríge vszepovszédik osznávla za delavne i vörne pörgare drzsávi, podlozsne szvetszkoj oblászti.

Drzsáve náloga je rávnotak, naj naso cérkev z-szvojjov oblásztíjov bráni, i pouleg násztaja nyej z-pozítívnov zvüejnsnyov skerjouv túdi na pomoucs bode, k-tembole, ár cérkev, kak zvüejnsnye právdéno tüváríszto, zvöntoga escse pod nájvísísov pazkov drzsáve sztojj. Ali vu znotrejsnyi dúhovni zsítek cérkvi sze naj drzsáva nigdár nevtíka. Vu düsevnóm dugoványi szmo bíli i scsémo bídti od drzsáve neodvíseni.

Csákamo z-vüpaznosztíjov, ka sze nam právdéno zagvüsa popolna szlobodscsina na presztóri vadlúványa vere i zsnjouv popolna autonómia vu cérkevnom rédí i ravnanyi, kak tou odgovorí dúh nase cérkvi. Na presztóri bozse szlúzsbe, vadlúványa vcsenyá szmo vu preminoucem vrejméní popolnoma szlobodno odprávlali, tak scsémo i nadale szlobodno odprávlati vu tej dugoványaj. Naj sze nam dá i zagvüsa té jus, ka mo z-zvünszki országov túdi szlobodno pozáváli notri dúhovnike i kántorvucsítele, csi bi vu nasem országi na té szlúzsbe kvalificirani lúdi nej meli, Naj sze

V-nyou sze náglo notri vrzse,
Velke lopate sze'ov vzeme,
Deca na brejgi klecsíjo,
Za oco mater molíjo.

Od brejga, kak zráka sztrejla,
Rejzse válovje moucs vrejla,
Vu megnenyi tam posztáne
I nyíh resitel nasztáne.

Prejk szkocsi v-tüvársov ládjo,
Sztrahsnov mocsjouv goni zdaj nyó!
Tak da válovja podájo,
I ládjo nezasztávlajo.

Za edne mále pou vöre,
Sze ládja k-brejgi pritere:
„Hvála Bougi visesnyemi,
Dájmo z-szrdca díko nyemi!”

Nej szmo zse ve s v-pogübeli,
Zsnyé szmo sze oszloubodíli!“
Mati deco k-szej obíné,
Med szkuzami küsüje nyé.

Petri vszi hválo dávalo,
Z-szrdcá ga blagoszlávlajo,
On pa ercsé: „Neide meni —
Decé molbi i Visnyemi!“

Zdaj pa da bi bíli v-cérkvi,
Na koulina szo poklekli
I z-szrdcá Bogá molíli.
Za oszloubod ga dícsíli!

Drági bratje tou rejcs csüjte:
Csi molíti ví nevejte,
Na mourje ídti probajte,
Tam sze molíti navcsíte!

k-drzsávnim soulam, gde je solárov vecsina evange-
licsanszke vere tüdi evangelicsanszke vere vucsi-
telje imenüjejo!

Glédajmo, kak sztojimo vu praksi z-tejmi na-
simi prvejsimi praviciami. Na presztori bozse szlüzsb-
be je nasa církevna autonomia popolnoma zavr-

zsena, gda je 1922. marc. 23. pod st. 375. od
okrajnoga glavárstva k-gmajnam edno goripozvá-
nye poszláno, naj sze bozse szlüzsb vu vogrszkom
jeziki tá nihájo vu szlovenszki gmajnaj. Pücon-
szki i Petrovszki dühovnik szta oszebno terorize-
raníva od okr. glavára, naj nedopüsztíta, ka bi

Sztrükovszki — Püzsavszki pevszki khorus z-Sztrükovszkim igre khorusom. (vidi D. L.)

sze pri zvonáj poszvetsávanyi kaj po vogrszkom
jeziki vrsilo. — Nase církví glavna stíma je, ka
sze verníkom vu razmetom materszkom jezíki

Molítev veliko moues má,
Düsi szrdci mirovnoszt dá.
Krizs nosziti tú pomága,
Grehsniki lehkouto dáva.

Záto jo je Boug nasztavo,
Vu csloveka szrdce vcejpo.
Jezus tüdi szam tak velí:
»Nesztanoma Bogá moli«!

Ka lehko csiním za Düsevní liszt?

Naprejplácsam na nyega? Pred drügimi ga
tüdi szpoznáyam i porácsam! Pouleg moje mo-
goucsnoszti ga podpéram, naj k-szrmaskim, raz-
tepenim bratom vere moje tüdi more prihájáti i
vu nyíh krepiti vero ino evangelicsanszko ob-
csütnoszt!

more bozsa rejcs glásziti. Z-tém princípíom szí je
trla reformácija obládajoucsó pout po rázloczni
országaj. Toga princípíoma szo sze drzsáne eti i tam
pouleg szlovenszke bozse szlüzsb tüdi vogrszke i
nemske, naj vogrszke i nemske ménsine tüdi do-
bíjo vcsászi — vcsászi po szvojem jeziki dühovno
hráno. Príglászim, gmajne szamé szo szkoncsale
tak, zviúszka oblászt nasz je nigdár nej pritiszká-
vala, naj sze po vogrszkom, doticsno po nemskom
jeziki tüdi drzsíjo bozse szlüzsb. Lehko sze szpre-
glédnejo gmajnszke pizmárnice, niednoga taksega
zrendelüvanya ne nájde vu nyíh niscse. Potrejbcsina
je pozvála vu zsítek bozse szlüzsb po nej szlo-
venski jezíkaj. K-vszákoj nasoj gmajni szo szlíhsili
vogrszki, doticsno nemski verníki tüdi. Példo de-
nem, k Püconcam szo szlíhsili z-Dolnye Lendave,
z-M. Szobote vu véksem racsúni vougri, z-Radkes-
burga pa nemci. Záto je drzsána v-Püconci vogr-
szka i nemska bozsa szlüzsb tüdi. Od steroga
mao nemci vecs ne szlíhsíjo sze, sze tüdi ne drzsíjo
vecs tú nemske bozse szlüzsb. — V-Gornýszlá-
vecsi sze vu szlovenszkom i nemskom jeziki drzsí-
jo bozse szlüzsb, vu vogrszkom nej. — V-Do-
manýsevci sze za volo szlovenszke ménsine tüdi
szlovenszka szlüzsb drzsí. — Ka je vogrszki
szlüzsb drzsánye brez vszáke politicsne tendencie,
na tou je nájeklatensa példa Hodos. V-toj fari je

Sálovcsarom nigdár nej drzsána vogrszka bozsa szlűzsba, nego vszákó nedelo sze nyim poszebno szlovenszka drzsi, ár szo oni tak zseleli i zravnali. Ovo gmain tá rá/locsna praksza na bozse szlűzsbe jezik gledoucs szvedocsi, ka je v-tom sztráni v-preminoucsem vrejmeni popolna szlobodscsina ládala i vszeposzédik sze je pouleg autononnoga zrendelűvanya nasi fárníkov godílo. Nase cėrkvi szo nej bílé poszťavlene nigdár vu szlűzsbo kaksega nacionalizmusa, nego jedíno Králevszta Bozsega! Csi po etom toga verníki eti i tam tak zrendelűjejo, naj sze szploh táníhájó bozse szlűzsbe po vogrszkom, doticsno po nemskom jeziki, ár ne bode nikoga, kí bi szlovenszke szlűzsbe nej razmo, tomi szkonscsanyi ne bode prouti ní eden dűhovnik. Ali zvűnejsnye oblászti zrendelűvanyi vu tom dugoványi nemoremo szpoznati. Na zvűnejsnye pritiszkávanye, bojėcs sze za naso autonomijo, sze drzsímo dávne ísztine: »qvalis actio, talis reactio«!

Drzsávne oblászti pomoucs je dotegamiao jedíno Bodonszka fara proszila. — Nej je ideálno, gda sze gder od gmajnarov z-pomocsjouv zvűnszke oblászti more notritėrjati gmajnszka dácsa. Tam zse niksá velíka falinga, niksí velíkí beteg more bíditi. Tam je zmznola lűbézen do cėrkvi. Ár gorėcsa lűbézen cėrkvi vsze áldove szamovolno i z-radosztjov prinása. — Bodonszka fara je po dűgom csákanyi i odlásanyi itak pritisznjena bíla, naj od szvojí nájbogatejsi gmajnarov z-pomocsjouv zvűnszke oblászti ztėrja notri na zvone na nyé pouleg cerkevni zákonnv vónavrzseno dácsó. — Ali tá pomoucs sze műdí zse prejė vecs mejszecov vu mráki nocsnom. Politicsná oblászti sze ednouk ne drzsi na tou pomoucs za kompetentno; drgoucs nyej cėrkevne zákone trbej notripokázati; trtics je doticsni uradnik na dopűsztí itv. Med tēm pa Sztrűkovcsarom nyihov sinyek vedno trdejsi gratsűje i ráj dvakrat tėliko zaprávďívajo (?), kak ka bi na zvone plácsali! Po oponásanyi civilne oblászti sze escse lehko pripeti, ka Sztrűkovcsarje materiálno gvínajo, ali ka morálno zgűbicscek nyihov bode na veke, tou je dvakrat dvej. Zsalosztno je pa prevecs, ka civilna oblászti neszpuní ono szvojó nálogo, stero nyej naprejszpisűjejo nasi cėrkevni zákoni, od szvetloga krála potrdjeni!

Ka sze drzsávne pozitivne pomoucsi tícse, szmo mi prejkmurszki evangelicsánci prevecs zavrzseni na vsze sztráni. Dűhovnikom je pokojnina absolutno nezagvűsana. Nasa sinyorija, szlabejse nase fare níkse drzsávne podpore ne dobíjo od ljubljanszke vláde. Zagrebcska sinyorija je letosz páli, kak v-preminoucsem, 40,000 dinárov drzsávne podpore dobíla! Nasa sinyorija niti nemre szvojje poszelníke poszlati na edna — drűga vísisa cėrkevna szpráviscsa, ár za pokrítje poszelníkov poutni sztroskov nema denára. Eti szo nase szlabe gmajne pred velíkimi nálogami; Dolnja Lendava i Gornýiszlávecsi cėrkev i farof moreta datí zídati i niti sze vűpati nemreta, ka bi nyima

drzsáva z-kaksov podporov na pomoucs hítila. V-Murszkoj Szoboti »deacski dom« zselej nasa sinyorija odprejti. Nebi naturno bílou, ka na té kulturni cio lejtno drzsávno podporo tűdi vďáblali?

Zakaj nedobí v-vísjem solszkim szvejti primerno zasztopsztvo tűdi nasa cėrkev? Zakaj nega ni edne evang. kotrige pri okrajnom solszkom nadzorníkstvi? Zakaj ravnajo szamo drűge vere kotrige obri nasi evangelicsanszki dugovány? Csi szmo drzsáve glihne kotrige vu dűzsnosztaj, bojđmo ednáki i vu jusaj!

V-Pluj-i je t. l. szeptembra 8.-ga szv. Cyrila i Metoda drűstvo velíko szpráviscsse drzsalo. Pej-nezník toga drűstva je pri racsnó dávanyi tűdi politizerao i je med drűgim govorio: »Henyao je na toj lejpoj nasoj zemli bojđi krics: »Ein feste Burg ist unser Gott.« — Mi tak známo, ka je »Trdi grád . . .« vadlűványszka i nej nacionalna peszem. I kak taksa je szvejta naj bole poznána peszem, ár jo po 139 jezíkaj popejvajo. Popejvajo jo z-pozdignyenim szrdcom vszeposzédik, gde evangelicsanszko szvetloszt lűbijo. Tak sze vídi, ka bi tou peszem szamo v-Szloveniji radi zadűsili národní i drűgoga vadlűvánnya fanatíki?! Má bídti, ka doszégnejo té szvoj cio. Z-szilov, z-jálnosztjov lehko vďárijó na nász. Lehko nász pregányajo, vőz-trejbjó, kak sze je tou zse ednouk zgoudilo z-Trubarom i nyegovimi tűvárisi. Lehko na grmadaj zsezsgėjo protestanszke knige, kak vu cajtí protireformácije. Ali naj nepozábijo tej fanatíki, ka bi na szvojó nisterno rejcs nej najsli zdaj govorejnya vu szvojem jeziki, csi bi ga Trubar i nyegovi tűvárisi zse vu 16. sztotíni nej kultiválivalí i hoblíli. Naj nepozábijo, ka protestanszki dűh vőztrejbíti nedo mogli, ár je té tam zse vu szrdci milio lűdi. Dnesz dēn sze vszáki preszvetseni cslovek zahvállóv szpomína z-szlovenszke protestanszke doubé. I nej mēnsi pízátel, kak dr. Tavcsar Ivan, je vecsen szpomin nihao protestantov vu szvojí híztoricsni pripovejsztaj. — Národnoszt i cėrkev je nej íszto. Naj sze nihá záto na vsze sztráni mér cėrkvi pri-nyénom delí!

Bojđi szlobodna cėrkev v szlobodnoj drzsávi! Autonomia je nase cėrkvi z-vnougim trplejnyem i z-krvjouv szpráveni drági kincs i nyéna nájjaksá přécímba. Autonomijo cėrkvi nedámo tá za níksi szvetszki dobícsek!

Zakaj podpėram i sirim Dűsevni líszt?

Ár je vu vezdásnyem cajtí tou jedíni líszt, steri evngelicsanszke verníke opouti, krepí i dalėsnye vere brate blűzi k-en ovomi szprávla!

Ár podpėranye i razsirjávanye toga lísztja je vszákoga csloveka, steri szvojó cėrkev lűbí, dűzsí i prilozsnoszt!

Ár je tou nas líszt i nyega podpėranye od drűgoga nemremo csakati!

Rázlocsní máli glászi.

Na konci prvoga lejtnika. Z-zahváliti szrdcom zvisávamo vise vszega Goszpodnoga Bogá imé, kí nam je z-szvojov nezmernov miloscsov dopúszto, ka szmo z-etov numerov nasega lísztá I. lejtnik dokoncsali; moucs, vö drzsánye, potrplívoszt nam je darúvao, ka szmo nase delo med tezskeimi razmerami mogoucsi bili odprávlati. Pri nasem deli szmo eden cio meli pred nasimi ocsmí: razsirjávanye Bozsega králevsztva, isztinszko dobrouto nase lübléne

cérkvi. Za toga volo szmo búdíli evangeliomszko ogvüsanye i vküpdzrsánye, naj obsztojímó z-vernosztjov vu nasi ocsákov veri i szí, zdrzsímó, ka mámo. Gda sze nemoremo zanásati na pomoucs níkoga, te naj zarazmimo eto opominanye: »Pomágaj szí szam i Boug te tüdi pomore.« »Líki neznani, i dönok znáni; líki vmérajoucsi, i ovo zsvémo; líki scsukani i dönok nej vmorjeni; líki zsalosztí, vszígdar sze pa radüvajoucsi; líki szíromácke, vnouge pa obogativsí; líki níkaj nemajoucsi i vszáksim ládajoucsi« (II. kor. 6, 9, 10) — z-etimi apostolszkeimi recsámi bí lehko karakterizeráli nasega lísztá sors vu prvom lejtní-

Dr. ihmels Lajos

níki nyegovoga gorisztojenyá. Globoko zahvál- noszt právímó vszém oním, steri szo reditelsztvo z-szvojím verním, nepomenkaním, neszebicsním delom podpéralí, nas líszt mórálno i materiálno pomágali. Odkríto lehko vöpovejmo, ka brezi- lübézni dárov podpéranya bí mogli doszta gori- plácsati na nas líszt. Zdaj pa escse z-lübéz- nosztjov proszímó vszákoga: osztante nam

verní! Nevtájite vase dobrovolno podpéranye od nasega dela na prísesztnoszt tüdi néj. Szprá- vlajte nam nové csítele med szvojímí priáteli i poznanci, naj nase zacsnyeno delo vu Bozsem iméní lehko nadaljávamo vu II. lejtníki. Dobro- volnoga pomocsníka, vernoga darítela lübi Boug, i szamou sze od szébe razmí, ka tüdi — reditelsztvo.

Nase síniorije dühovnicke i inspektorje szo okt. 31. v M. Szoboti meli szvojo jeszén-szko szpouved i konferencio, na steroj je od vecs vázsni pitany bilou razprávlanye.

G. sínyour szo goripouzvali nase síniorije vsze gmajne, naj szvoj votum na síniorije inspektora dáni do nov. 30. k-sínorszkomi uradi notri poslejo. — Gori szo pouzvali vsze gmajne, naj szvojo prísztobino na síniorijo do dec. 15.-ga k-síniorije pejnezniki notriplácsajo. — Gori szo pouzvali one gmajne, stere nemajo inspektora, naj szi ga neodlášano odeberéjo, ár neszmi, vu vezdásnyi tezski razmeraj ni edna gmajna brez vrejloga inspektora bidti.

Reformácije szpoumenek je z-lejpin ouszvetkom poszvetila Zagrebecska gmajna. Obilnoga redovéka ouszvetka vizsine szte bile: Sostarec Ferenc Legradszkoga dühovnika zmozsná predga i Dr. Hochstetter Berlinszkoga dühovnika naprejdávanye „Od evangel. krsztsansztva.“

Verzsészki barátje hram pogájajo v-Szoboti. To nájvékso i náj jakso zidino pogájajo, kloster scséjo zsnyé napraviti. Tak sze lehko troustamo, ka de z-touv zidínov pá menyé na obcsinsztvo gledoucs i pá do bole vszéli sztanoványa. Goszp. Klekl, orszacski poszlánc szte trdi znáj bole véksov vrejlosztjov, naj more baráte v-Szoboto priszeliti i tak namejni zamúcsati one glaszne, grehsne (?) lampe, stere nesztanoma kricsíjo, ka je v-dvejkrotnom poszlsanztvi nikaj nej szpravo krajini! Zdaj de sze zse lehko prestimávao pred szvojimi krotkimi právimi verníkmi, ka nyim je baráte szpravo, ár szo tej nájbole potrejbni vu nevouli bodoucsemi lüdsztvi, za baráte je hrepenejla nájbole eta osztávléna krajina i zdaj sze naednouk nanebésza obrné Prejkmurje. Gda szo pred dvajszetimi lejtmí z-Francuskoga országa baráte vösztirali, szo szi tej doszta trli glavé i brodili, gde posztávijo gori znouva szvoje satore, gde sze náidejo na zemli escse tak vu mráki zsi-voucsi lüdjé, steri szo escse nej vtepeni od jeret-níkov, steri szo escse itak povolni, krotki szlugi popév? V-prvoj vrsztí szo sze na Szlovenio zgled-noli, tá sze je kázala za nyé obecsanya zemla, vem tü gejdíjo Klerikálci nájbole na lüdsztva plécsaj, tü je mogoucse, ka popevje vu bozsoj hizsi na predganci pred vküp szprávlénov vnozsinov brezi zadrzsávanya plüjejo vszigdár kelikokoli-krát sokol, ali kákso drügo nebozsicsno (?) rejcs z-lamp püsztijó. I kak sze kázse v-racsúnanyi szo sze nej vkanili. V-Verzsei szo zse tak pernáti grá-tali barátje, da zse lehko prejk Möre letijo i eti razpresztérájo szvoj tél. Tü je tél zse pripravleni, obilna zsétva sze ponúja! Evangelicsanszke solé

szo vkraj vzéte, ev. vucsitelje odprávléni gmajne oszlablene, v vecs mejsztaj brezi pasztéra jesztejo. I na velko díko szamim szebi meszto toga, kabi sze prerazmele i vküp drzsale, za kákxi máli, nicsesztni, szebicsnoszt volo sze med szebom grízéjo, pernyájo, v-brantín-sztva boji sztojijo. I dokecs katholicsanye Novine, Marijin liszt, kak szvoje kath. csaszopísze navdü-seno podpérajó, na nyih gori drzsánye vrejlo al-dújejo, tak da tej reditel Klekl poszlanec je za-doszta prémocsen pomágati barátom hram kúpiti, — tecsasz sze zsálosztno mednami nájdejo pré-mocsní lüdjé, steri evangelicsanszke cíle szlúzsécsi csaszopisz: Dúsevní Liszt, nazáj poslejo, ár pri nyih nezide na nyega nisteri dinárec; meszto Evangelicsanszkoga kalendaria, steri verníkom v-obilnosztí dühovno hráno ponúdí, szi ráj szprávjio düso i pobožnoszt blodéce i zadüscéce z-bloud-nosztami i noríjov napunylene, z-szmétjom vtepené kalendarie záto, ár szo z-nisternov korounicov tonyejsi. Osztávléna evangelicsanszka szvéta mati-cérkev bogme povouli gyámarov más med vere tvojimi dományimi tüdi! Nej je tak csüdo, csi sze pripravljajo, kí bi te radi pokopali. Krédi szo i pri-hájajo verzseszki csarni kouvranje!

Pri prilíki májusa mejszeca v-Rimi drzsá-noj processii szo edno grmado (máglyo) vúzsgali, na steroj szo vecs nejákosztíni kníg i med téjmi doszta evangelicsanszki bibliov zszésgali. Tak zse pá znouva zacsinyajo máglyov szmrť naprej jemati pri katholicsanszkoj materé cérkvi. Zdaj ednouk szamo kníge zsgéjo. Vu vezdásnyem bolseviskom vrejmeni sze je nej tanácsná z-ognyom zmejnyati. Ár je nej nemogoucse, da püksa i nazáj zná sztr-liti i tisztoza zavádi, sto sztrejla zsnyouv. K-kon-covi grmádvuzsigálci znájo ognýi na porob szpád-noti, i uprav bi vrejdní bíli toga oni, ki szvéte kníge, biblio zsezsgati sze nesztrsznejo. I pouleg toga sze vúpajo neszrámnó z-tém prestimávati, ka szo oni jedino právi krsztsanye — oni rávno, kí Krisztusov szvéti evangeliom dájo zsezsgati. Mí szmo pa krívoverci, jeretnikí.

Evangelicsancov szvetovno zdrúzsénye sze je tekoucsega leta augusztus 20-toga dnéva v-Eisenachi vu Luther Mártona narodjenýa meszti osznouvido i v-zsítek sztoupilo. Vise 70 million lütaránov 200 poszlancov je prislo tam vküp zev-szej krajouv szvéjta, mednyími 11 púspekov. Med nyími szo bílí: z-Nemskoga, z-Svéd, z-Norvégie z-Dánie, Finn, Vogrszkoga országa poszlanci. Ju-goszlávie lütaráne je Wágner Gusztáv Adolf no-vi vrbasi evang. sínýor posztápao. Prisli szo escse

z-Moskve, i z-Rige. Vu velkom racsúni szo prisli amerikanski evangelicsanye, na koga porácsanye je tou družstvo v-zsítek posztávlano. Bilí szo esce z-Khine, z-Indie i z-Ausztrálie poszlavci i. t. v. Té gyülejs je edno z-sészt kotríg sztojécso upravnistvo nazavüpszto (komiszió) zébrao, za steroga predszednika je Dr. Ihmels lipcsínszki püspek, za kotrige pa Pechmann dühovnik z-Münchena, dvá Amerikánszkiva i dvá skandinávskiva poszlanca. K-toj nezavüpnoszi, ali szi upravnistvi sze májo poszlati cejlóga szvejta lütaránszki cirkvéo naznani, z-to'zbé i zselejnya. Tou upravnistvo bode organizejalo vszepovszédik lübézni delo i zdigne gori rejs szvojo vu cejlóga szvejta lütaránov iméni tam, gde de poirejbno. Hvála visnyemi Bougi, ka sze je tou szvetovno evangelicsanszko družstvo osznouvílo! Nemo naduzse osztávlano razvézano sznopje i raztepene ovcé, nego vjedínana krepka, *Evangelicsanszka szvéta Mati cérkev*, sto nász z bantúje i prouti nam je: 70 million evangelicsancov zbantúje i nyim csini prouti, kí liki dobri bratje povszédik podpérali, pomágali i bránili bodo trpécse vere szvoje dománye. Na gyülejsi szo ouszvetno nászladno govorejnya csüta. Zsaloszno ka je eti za presztora volo nemremo notri pokázati. Dr. Morehead Amerikánszki poszlanec je vu szvojem govorejnyi naprej dao, ka szo vu szvetovnoj bojni nej szamo vojnické oranyeni, nego oranyena je tüdi krsztsanszka lübéznoszt. Szamo ka szo jo dönok nej mogli szploj vmoriti. Pomoucsi akció je v-prvoj vrszti Amerika organizejala. Do eti mao je 2 1/2 million dollárov, i 2497 metercentov oblejke razdel'la med bojnszki kvárvadlívajoucsimi. I naprisesztnoszt gledouc je tüdi Amerika gotova napomouc hititi tezsénim lütaránszkim bratom szvojim. Dr. Mayer Moskve lütaránszki püspek je z szkuznatimi ocsmi hválo ono veliko pomouc, stera je z-cejlóga szvejta országov ponüdjena i poszlána gladívajoucsim i obouzsanim ruszoszkim gmajnam. Ti nazoucsi bodoucsi szo po dokoncsanyi gyülejsa poglednoli Kino, (mozi) gde szo Luthera zsítek na filma; notri pokázano meli priliko viditi. Evangelicsanszko szvetovno zdrüzsénye náimre mi Prekmurszki evangelicsanje tém bole pozdrávlamo, kí szmo v-nasem teskom verszkom polozsáji od vere nasi bratov odegrajeni i k-tühim verníkom na porob vrzseni. Od steri szmo zse na szmrt oszodjeni. Troustamo, vüpamo sze, kaj zmozsní nasi verebratje nam napomouc bodo hitili i nedájo nam pomenkati vu tezsénój sztávi vezdásnyoj.

Nouve 100 dinárszke banke sze delajo v francuszke banke st impariji. Doszedásnye szrb-szke i kronske v obracsáji bodoucse 100 dinárszke banke more Národna banka po novom bancsno zakoní z obracsája vzéti i nameszto tej pridejo té nouve.

Nasega lizsta naprejplacsnikom! Proszimo vsze nase naprejplacsnike, steri szo esce z-cejla, ali z-tábla vu zaosztánenyi, naj szvoje naprejplacsilo kem prve notriposlejo. Vu decemberszkoj numeri zacsnemo naprejdávati oni iména, steri tecsasz ne szpunijo szvojo düzsnoszt placсила.

Evangelicsanszki kalendari na 1924. leto je gotov. Nyegov bogati zdršétek, nyegovo lepo vöposztávlanye (vu etoj numeri notripokázani keipi szo tüdi zsnyega vzéti) de nyemi sztanovito pout ravnalo vu vszako szlovenszko evangelicsanszko hizso. Vzemte ga z-radosztjov, vas priátel scsé on bidli prejk ednoga cejlóga leta. Kosta szamo 10 dinárov, ka je komai telko, kak inda 10 krájar v. Goszpodin Boug ga naj bogato blagoszlovi pri nyegovi verni cstiteli.

Z-Milwankee szo nam Persa Mihály z-Polane na „Deaski dom“ 40 dolárov poszlali z-szledécsim lejpi pisznom: „Jasz szem z-Bozse miloscse okouli hodo i pravo vszakomi, ka csi má szrdcé za szvojo evang. cérkev i za szziroice nyéne, té naj nemilúje en máli dár za nyé. Vu iméni g. Jezusa Krisztusa poslem eto málo sumo i proszim nyega, naj je blagoszlovi, da de sztoukrát teliko vrejdna na oltári nase cirkvi! Mér i doszta szrecse zselém vszem daritelom, steri znájo milúvati szziromáke! Darovníki sz etí: Persa Stevan z-familijov (Polana) 2 dol., Persa Iván (Polana) 2 dol., Czipoth Lajos (M. Szobota) 1 dol., Persa Mihály (Polana) 5-50 dol., Szinicz Jenő (Vancsavész) 5 dol., Spilák József 2 dol., Franko Ferenc (Bodonci) z-familijov 5 dol., Lonsár Iván z-familijov (Vescsica) 5 dol., Marics Ferenc z-familijov (Borejci) 1 dol., Csaszar Ivan z-familijov (Bogojína) 1 dol., Porédos Márton z-familijov 1 dol., Bencsec Károly z-familijov (Polana) 2 dol., Kardos János (Szelo) 0.50 dol., Maracsics Berta (Dományovci) 2 dol., Zselezen Teréz (Lemerje) 2 dol., Kovácsics Lajos z-familijov (Kupsinci) 2 dol., Horváth Ferenc (Csernelavci) 2 dolára. — Ovo, tou je csinila zse Amerika za nász, za deaski dom! Ka szmo pa vcsínoli mi dományi zse za nyega??!.. Od Bethlehemski verníkov dára na íszti cio v prih. num. bomo piszali.

Szamovolni dári na goridrzsánye i razsirjávanye „Düsevnoga Liszta“. Dr. Popp Filip sinyor Zagreb 10 Din., Külics Mihály Brezovci 10 din., Fliszár Ferenc Vancsa 5 din., Skrabán Mariska Sztrúkovci 10 din., N. N. Hodos 2 din., Zelko Miklós Nemcsavci 2 din., Vratárics Lajos Szodisinc 5 din., Fliszár Vince Lugano (Schweic) 100 Din. Radi bi nadeljávali! — Szrdcsna hvála!

Stampano v „Prekmurski Tiskarni“ v M. Soboti.

STUDIJSKA KNJIZNICA
v Murski Soboti